

Lotteritraf, om vi nogenstunde kunde komme til at bruge Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tænker ikke paa de sagtyndige Officerer, som reise omkring i Landet og udtale sig for Kjøbenhavns Befæstning; og have ikke Ansvar og ikke den fulde Indsigt i Tingene. Men jeg vil henholde mig til de Sagtyndige i Rigsdagen. Det var i Samlingen 1881—82, at der blev afgivet en Betænkning i Landstthinget, og den var saa trøstesløs, som vel kan tænkes, med Hensyn til det Spørgsmaal, om vi nogenstunde kunne komme til at benytte Kjøbenhavns Befæstning. Det Udvalg, som var nedsat af Landstthinget, delte sig i 4 Mindretal. Jeg henholder mig til det største af disse Mindretal, til hvilke de Sagtyndige, nemlig Officererne sluttede sig. De Sagtyndige udtalte sig da saaledes i denne Betænkning, at selv om vi skulde faae Kjøbenhavn befæstet, maatte vi ikke gaa ud paa at aflaa en Landgang paa Sjælland, thi saa udsatte vi os for et stort Mandefald, og dersom Krigen kom, uden at Befæstningen var rigtig godt forberedt, saa var alt Forsvar umuligt. Ja, det gik saa vidt, at det udtaltes, at hvis Tjenden, f. Ex. vor sydlige Nabo, besatte Sylland og Fyen, saa var det den letteste og nemmeste Maade for ham at komme i Besiddelse af hele Landet. For at konstatere mine Udtalelser, skal jeg med Formandens Tilladelse oplæse nogle faa Linier af denne Betænkning. Det nævnte Mindretal siger der: "Den bedste Chance for en Afværgelse af et fjendtligt Landgangsforøg vil bero derpaa, at Styrken med hensynsløs Tilfidsføttelse af alt Andet kastes mod Tjenden; kun ved at vove Meget er der Udfigt til at vinde Noget. Men i Spidsen for den eneste Hær, der staaer imellem Tjenden og Hovedstaden, denne være nu befæstet eller ikke, kan den Kommanderende ikke vove Meget, han maa sikke sig, at hans Hær nogenlunde usvækket kan komme tilbage til Egnen om Kjøbenhavn, for der i Forening med den ikke mobile Del af Armeen at udfægte den afgjørende Kamp under saa gunstige Vilkaar som muligt; han maa derfor undgaa Slag, der kunde medføre et stort Mandefald". Man vil althaa se, at dersom vi faae Kjøbenhavn befæstet, vil man ikke gaa ud paa at aflaa Landgang, idet man er bange for for stort Mandefald, og man er bange for, at man ikke skal komme tilbage til Kjøbenhavn. Man ser saaledes, at Kjøbenhavns Befæstning er en Hindring for at aflaa en Landgang. Jeg kan derefter ikke tro Andet, end at naar vi ikke have Kjøbenhavn befæstet, vil Hæren sætte al sin Kraft ind paa at aflaa Landgang. Jeg kan ikke tro, at man

vil lade Tjenden komme uhindret ind i Landet; thi er det først fket, ere vi efter min Mening fortabte, men jeg tror, at vi ville forhindre dette, naar Kjøbenhavn ikke er befæstet. Betænkningen gaar nu imidlertid et Skridt videre og udtaler med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor vidt vi kunne faae Brug for Kjøbenhavns Befæstning — jeg skal i den Henseende tillade mig at oplæse 3—4 Linier — Følgende: "Udvalget tror for sit Vedkommende, at det er fuldkomment forsvaret for at forudsætte, at det før Krigen er muligt at bringe Hæren under Vaaben, saa at Fæstningerne kunne være besatte i rette Tid; brister denne Forudsætning, kommer Krigen over os som Yhn fra solklar Himmel — for at bruge et hyppigt anvendt, men ikke fra Virkeligheden hentet Billed — ja, saa bliver Forsvaret i alle Tilfælde umuligt". Saaledes staaer der virkeligt; der staaer, at hvis Krigen kommer uden videre Varsel, er al Forsvar umuligt. Nu kunne vi jo meget let tænke os, dersom vi fik Krig f. Ex. med vor sydlige Nabo, at at han kunde sende Skibe op i Storebælt; et Land som Thykland har jo altid Skibe udrustede og Mandskab nok i Veredskab. Følgen vilde da althaa efter disse Medlemmers Betragtning blive, at Thykerne og ikke de Danske besatte Kjøbenhavn; de sige, at i saa Tilfælde er et Forsvar umuligt. Naar jeg vil gaa ud fra en anden Forudsætning, nemlig den, som de Sagtyndige ere gaaede ud fra, at vi i god Tid kunne faae det at vide, saa det lykkes, at Hæren kan blive indfaldt, Kjøbenhavns Befæstning fuldendt, Derøvet der omkring ryddet for Skov, og Rytteriet og alt Andet komme over til Kjøbenhavn, og naar det er fket, Tjenden besætter Sylland og Fyen, hvad saa? Saa ligger Kjøbenhavn der med sin stærke Befæstning, med Armeen og med Flaaden liggende omkring Sjælland. Man tør ikke aflaa en Landgang, og saa tør man jo langt mindre gaa over til Sylland og drive Tjenden bort der. Jeg mener derfor, at der ingen Udfigt er til, at vi nogenstunde kunne faae Brug for Kjøbenhavns Befæstning; thi hvis Tjenden bliver liggende i Sylland og paa Fyn, maa vi opgive det Hele; et delt Danmark vil blive det Børste af Alt. Det kjende vi fra det uslykkelige Land Polen, da det var blevet delt. Havde det været en samlet Nation, kunde den nogenlunde have gjort sine Rettigheder gjældende og maaste have vundet sin Selvstændighed tilbage; men da den var en delt Nation, var det ikke muligt. Dersom Danmark blev stillet paa den Maade, at vi maatte opgave Sylland og Fyn, og ikke kunde faae Leilighed til at bruge vor Arme, mener jeg, at vi vilde falde